

OPINIA
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 14 czerwca 2012 r.

w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie zniesienia niektórych sądów rejonowych oraz ustalenia siedzib i obszarów właściwości sądów apelacyjnych, sądów okręgowych i sądów rejonowych.

Krajowa Rada Sądownictwa podtrzymuje negatywną opinię, którą wyraziła 9 marca br. do poprzedniej wersji projektu tego rozporządzenia, a także uwagi zawarte w uzasadnieniu do tej opinii, które zachowują aktualność.

Wprawdzie w nowej wersji projektu zmniejszono liczbę sądów przewidzianych do zniesienia ze 116 do 79, jednakże nadal podstawowym kryterium doboru likwidowanych jednostek jest limit etatów – tym razem do 9 włącznie. Zdaniem Krajowej Rady Sądownictwa, przyjęcie takiego założenia jest wadliwe. Nie uwzględnia bowiem sprawności działania sądów przewidzianych do zniesienia. Nie bierze także pod uwagę znaczenia tych sądów dla lokalnych społeczności, ani warunków, w których funkcjonują.

Tak przeprowadzona reforma nie daje gwarancji skrócenia czasu prowadzenia postępowań sądowych, co miało być jednym z priorytetowych zadań Ministra Sprawiedliwości. Przeciwnie, poprzez skumulowanie spraw w większych jednostkach może doprowadzić do ich wydłużenia. Przykładem takiego zjawiska jest likwidacja wydziałów pracy w części sądów rejonowych – co zaowocowało w niektórych przypadkach prawie dwukrotnym wydłużeniem i tak nadmiernego już czasu postępowania w sprawach dotyczących prawa pracy.

Krajowa Rada Sądownictwa ponownie zwraca uwagę na nierzetelne oszacowanie kosztów przeprowadzenia tych zmian przedstawione w uzasadnieniu do projektu, w którym uwypuklono oszczędności polegające na ograniczeniu środków na dodatki funkcyjne, zawężając wydatki do wymiany tablic i pieczęci.

Krajowa Rada Sądownictwa jeszcze raz podnosi, że mimo zapowiedzi zawartej w uzasadnieniu projektu o przekształceniu znoszonych sądów w wydziały zamiejscowe innych sądów nie przedstawiono równoległe do zaopiniowania odpowiedniego projektu zarządzenia Ministra Sprawiedliwości. Brak takiego zarządzenia w momencie wejścia w życie projektowanego rozporządzenia będzie oznaczał likwidację tych jednostek.

Ponadto Krajowa Rada Sądownictwa nie podziela poglądu zaprezentowanego w uzasadnieniu, że zniesienie sądów i utworzenie w to miejsce wydziałów zamiejscowych

innych sądów nie spowoduje zmiany miejsca wykonywania obowiązków (siedziby) sędziego. Dlatego też przy przeprowadzaniu tej reformy należy brać pod uwagę ograniczenia wynikające z art. 180 ust 2 i 5 Konstytucji oraz art. 75 – art. 76 Prawa o ustroju sądów powszechnych.

Krajowa Rada Sądownictwa uważa również, że z uwagi na wątpliwości, co do zgodności z Konstytucją art. 20 ust. 1 Prawa o ustroju sądów powszechnych, które przedstawiła we wniosku do Trybunału Konstytucyjnego z dnia 23 stycznia br., Minister Sprawiedliwości nie powinien wykonywać upoważnienia do wydania rozporządzenia zawartego w tym przepisie do czasu rozpatrzenia sprawy przez Trybunał Konstytucyjny.